

Beleidsregel Windmolens 2008

U bent hier:

1. [Regelgeving](#)
2. [Algemeen register](#)
3. [milieu](#)
4. [leefomgeving](#)
5. Toelichting regeling

Beleidsregel Windmolens 2008

Geldig sinds 01 juli 2008. [Versies](#)

- [Wetstechnische Informatie](#)
- [Inhoud regeling](#)
- **Toelichting**

Toelichting op deze verordening

1. Aanleiding voor de beleidsregel

Door de invoering van de Wro per 1 juli 2008 is de bevoegdheid van Gedeputeerde Staten tot goedkeuring van gemeentelijke bestemmingsplannen en de afgifte van verklaringen van geen bezwaar bij gemeentelijke vrijstellingen komen te vervallen. Daarvoor zijn andere bevoegdheden in de plaats gekomen, die gekoppeld zijn aan het vereiste dat het inzetten daarvan een provinciaal belang moet zijn. Of een zaak van provinciaal belang is, is aangegeven in het Omgevingsplan Flevoland 2006. Het gaat daarbij om de bevoegdheid om een gemeente een (proactieve) aanwijzing te geven een bestemmingsplan vast te stellen conform de in de aanwijzing gegeven voorschriften voor de inhoud daarvan en om de bevoegdheid in te grijpen in een vastgesteld gemeentelijk bestemmingsplan of projectbesluit door middel van het geven van een (reactieve) aanwijzing. Voor het geven van een aanwijzing is vereist, dat eerst een zienswijze is ingediend.. In deze beleidsregel worden de criteria aangegeven wanneer Gedeputeerde Staten zienswijzen zullen indienen en voorts wanneer Gedeputeerde Staten voornemens zijn van deze bevoegdheden gebruik te maken.

Als gevolg van het overgangsrecht, dat in de Invoeringswet Wro is opgenomen, kan nog tijdelijk goedkeuring van bestemmingsplannen, wijzigings- en uitvoeringsplannen en de

afgifte van verklaringen van geen bezwaar bij vrijstellingen aan de orde zijn. Het gaat daarbij om de afhandeling van plannen en besluiten, die al voor de inwerkingtreding van de nieuwe wetgeving in behandeling waren genomen. De criteria van deze beleidsregel zijn ook van toepassing op deze overgangssituaties.

Inhoudelijk is er ten opzichte van de voorganger van deze beleidsregel niets veranderd. Daarom is ervan afgezien opnieuw de volledige procedure met terinzagelegging en zienswijzen te doorlopen.

2. Artikelsgewijze toelichting

De beleidsregel is als volgt opgebouwd:

- • Inleiding (art. 1)
- • Doel van de beleidsregel (art. 2)
- • Begripsomschrijvingen (art. 3)
- • Inhoud (art. 4), bestaande uit:
 - o o Algemene uitgangspunten
 - o o Nieuwe windmolenopstellingen
 - o o (financiële) bijdrage gebiedsgebonden projecten
 - o o het projectplan
 - o o het landschapsontwerp
 - o o Ingangsdatum en overgangsbepaling (art. 5)
- • Citeerartikel
- • Toelichting

Toelichting inleiding en doel doel (artikel 2)

Deze beleidsregel geeft een nadere uitwerking van het in dit geval in het Omgevingsplan geformuleerde provinciaal beleid windmolens. Dit beleid is gebaseerd op vervanging en laat daarbij enige groei toe, doch gaat nadrukkelijk niet uit van autonome groei. Het gaat om concreet uitgewerkte regels die aangeven onder welke condities de provincie wil meewerken aan nieuwe opstellingen voor windmolens.

Met deze beleidsregel verschaffen Gedeputeerde Staten inzicht in het beleid ten aanzien van de plaatsing van windmolenopstellingen. Het windmolenbeleid is neergelegd in het Omgevingsplan Flevoland 2006. Het voorziet in concentratie, opschaling en sanering van de huidige situatie gericht op het bereiken van een grotere ruimtelijke kwaliteit van het landschap. De vraag naar nieuwe, steeds groter wordende windmolens houdt aan. Regulering is gewenst. De bestaande opstellingen leiden tot een rommelig geheel, dat noch het landschap, noch de branche ten goede komt. Een aantal bestaande windmolens is daarnaast aan vervanging toe. Door middel van opschaling kan meer vermogen gerealiseerd worden. Deze beleidsregel geeft zicht in de wijze waarop Gedeputeerde Staten de bestaande situatie geleidelijk zien overgaan naar een nieuwe situatie met meer ruimtelijke kwaliteit. De beleidsregel combineert daartoe een sanerings- en een ontwikkelingsdoelstelling. Ontwikkeling zonder sanering zal tot een verdere afname van de ruimtelijke kwaliteit leiden. Daarom is sanering een vereiste om de gewenste ontwikkeling in gang te zetten. Anderzijds is het in gang zetten van de nieuwe ontwikkeling noodzakelijk om een sanering financieel en maatschappelijk van de grond te krijgen. In de aanhef van de beleidsregel en art. 1 is daarom aangegeven, dat met de beleidsregel een betere ruimtelijke kwaliteit en een fraaier landschap

wordt nagestreefd door gebruik te maken van de mogelijkheden die de technische ontwikkelingen en de schaalvergroting van windmolens bieden. Door concentratie van de windmolens binnen een beperkt aantal opstellingen kan verbetering van het landschap bereikt worden.

Toelichting begripsomschrijvingen (artikel 3)

Voorzover in deze beleidsregel geen aparte begripsomschrijvingen zijn opgenomen, geldt voor de betekenis van de gebruikte termen de gangbare betekenis uit het spraakgebruik.

Toelichting artikel 4

Algemene uitgangspunten (4.1) Om te garanderen dat zowel de sanerings- als de ontwikkelingsdoelstelling voldoende gehaald wordt moet initiatiefnemer of exploitant een projectplan bij de gemeente indienen, waarin o.a. een landschapsontwerp is opgenomen en de berekening van de omvang van het vervangend vermogen. Voorts dient te zijn geregeld dat er een bijdrage wordt geleverd aan gebiedsgebonden projecten in of in de nabijheid van de nieuwe windmolenopstelling en dat de sanering is zeker gesteld.

Het beleid gaat ervan uit, dat de realisering van nieuwe windmolens gepaard gaat met vermindering van het aantal bestaande molens. Dit kan alleen worden bereikt als de energieopbrengst en de daarmee samenhangende afmetingen van de nieuw te plaatsen windmolens groter zijn. Uiteindelijk moet dit leiden tot een afname van het aantal windmolens voor het gehele provinciale gebied met 50 %. Om aan de in het Omgevingsplan gestelde eis van concentratie en beperking van het aantal opstellingen te kunnen voldoen, is het nodig om een minimale omvang van de nieuwe windenergieopstellingen aan te houden. Gekozen is voor een minimum dat overeenkomt met het vermogen dat mogelijk werd gemaakt door het beleid, dat tot 9 juni 2005 gold en het overgangsbeleid dat daarna nog een korte periode heeft gegolden (art 4.1.2).

Nieuwe windmolens zijn alleen toegestaan binnen windmolenopstellingen. Solitaire windmolens zijn dus niet langer toegestaan. Bij de onder 4.1.4 onder b genoemde uitzondering zou gedacht kunnen worden aan een verkoopondersteunende molen in de hoofdkern bij een bedrijf dat de molens fabriceert of erin handelt. Door concentratie op een beperkt aantal locaties zal de ruimtelijke kwaliteit van het Flevolandse landschap verbeteren. Aan nieuw te plaatsen windmolens wordt voorts alleen medewerking verleend, wanneer deze molens een equivalent bestaande windmolens vervangen. .

Het beleid voorziet in een geleidelijke amovering van de bestaande windmolens, die gelijk loopt met de ontwikkeling van de vervangende windmolenopstelling. Sanering van de windmolens eerder dan het moment van het einde van de lopende exploitatietermijn vergt de afkoop van geïnvesteerd kapitaal en gedeelde inkomsten die de nieuwe opstelling belasten zonder dat daar inkomsten tegenover staan. Windmolens vertegenwoordigen na een gemiddelde exploitatieduur korter dan 12 jaar nog een restwaarde die overeenkomt met een derde van de nieuwwaarde, wat ongeveer overeenkomt met twee jaar exploitatie. Het maken van een opschalings- en saneringsplan, de organisatie van de exploitatievorm en de inbreng van de diverse eigendommen uit de bestaande te saneren windmolens vergt minimaal drie jaar tot het moment van vergunning. Met de bouwperiode van het nieuwe vervangende windpark is gemiddeld een jaar gemoeid. Op grond daarvan wordt er vanuit gegaan dat de bestaande windmolens die korter dan zes jaar in exploitatie zijn, op het moment van oplevering van het

nieuwe plan kunnen worden gesaneerd. Dit komt immers overeen met minimaal drie jaar planvorming en vergunningtraject, een jaar bouw en de inbreng van de restwaarde die twee jaar exploitatie vertegenwoordigt.

Het ligt niet voor de hand dat ten aanzien van recent geplaatste windmolens, die korter dan vier tot zes jaar in exploitatie genomen zijn, sanering en opschaling wordt overwogen. Dit betekent dat binnen een half jaar na oplevering van de nieuwe vervangende windmolenopstelling de bestaande windmolens geamoveerd kunnen, en op grond van deze beleidsregel moeten, zijn. Om dit te garanderen moet een overeenkomst gesloten worden met alle betrokken partijen (provincie, gemeenten, initiatiefnemers windopstelling en eigenaren bestaande windmolens) en moet het projectplan van de initiatiefnemer al ingaan op de wijze waarop de sanering wordt gegarandeerd. Het projectplan dient duidelijkheid te verschaffen dat de sanering juridisch bindend vastligt. Mocht feitelijke amovering desalniettemin achterwege blijven, kan de provincie naleving van de overeenkomst vergen met de haar in zijn algemeenheid ten dienste staande middelen en ook de gemeente hierop aanspreken.

Nieuwe windmolenopstellingen (4.2)

Met de nieuwe windmolenopstellingen wordt een verbetering van de landschappelijke en ruimtelijke kwaliteit nagestreefd. Tevens dient de realisering daarvan natuur- en milieudoelstellingen ten goede te komen. In beginsel dient daarbij het vastgestelde beleid ten tijde van de indiening van het projectplan bij de gemeente als uitgangspunt genomen te worden. Het kan echter zijn, dat naar aanleiding van het beleid blijkt, dat het provinciale beleid hieraan in de weg staat. Voor zover het om detaillering, uitwerking en specificering gaat biedt deze beleidsregel de mogelijkheid daarin mee te gaan (art. 4.2.2). Indien beleidsuitgangspunten achterhaald blijken te zijn, zal bijstelling van het beleid moeten plaatsvinden langs de gebruikelijke wegen.

In beginsel zijn de opstellingen overal toegestaan met uitzondering van de gebieden genoemd in art. 4.2.3. Dat laat onverlet dat er belemmeringen kunnen liggen op grond van specifieke wet- en regelgeving. Te denken valt bijvoorbeeld in dit kader aan archeologische belemmeringen, belemmeringen vanuit de luchtvaartregelgeving, natuurwetten etc.. Hiervoor kan de handreiking provinciaal belang, waarin de diverse aspecten waar men bij de planontwikkeling op grond van belangen en wet en regelgeving rekening moet houden zijn weergegeven, worden geraadpleegd.

De omvang van de nieuwe windmolenopstellingen volgt uit de omvang van een equivalent bestaande windmolens, waarmee ten minste eenzelfde hoeveelheid energie kan worden opgewekt en waaruit ten minste eenzelfde geïndexeerd inkomen kan worden verkregen. Het aantal van minimaal 12 windmolens per windmolenopstelling is gekozen op grond van het ontwerpprincipes dat hiermee gemeten naar maat en schaal een evenwichtig en volwaardig element in het landschap wordt geplaatst. 12 windmolens met een ashoogte van ten minste 100 meter vormen een mooie lijn, het is ook de minimale maat voor een cluster. Om tot een goed landschapsontwerp te komen kan echter enige marge nodig zijn in de afronding van de omvang van het project. De saneringsdoelstelling maakt dat de afronding per project altijd minder is dan het vermogen van een nieuwe windmolen. Het staat de initiatiefnemer immers vrij om het project te vergroten door meer bestaande windmolens in het project op te schalen en saneren. In 4.2.5 is aangegeven onder welke voorwaarden meer windmolens toelaatbaar zijn.

Voor de berekening van de omvang van de nieuwe windmolenopstellingen worden alleen bestaande windmolens meegerekend die zijn geplaatst op het grondgebied van de provincie Flevoland. Windmolens die buiten het grondgebied van Flevoland zijn geplaatst mogen alleen

worden meegerekend mits hiervoor door de provincie waar de ingebrachte windenergiecapaciteit wordt gesaneerd of op grond van de BLOW-overeenkomst wordt overgenomen een compensatie wordt geboden in de vorm van een vergoeding aan de provincie Flevoland die overeenkomt met de gangbare opbrengst uit de CO₂-emissierechten behorend bij het te vervangen of over te nemen windvermogen.

Uitgangspunt van het beleid is, dat de energieopbrengst van de nieuwe opstelling ten minste gelijk of iets groter mag zijn dan de energieopbrengst uit de hiervoor te saneren windmolens en opstellingen en dat de netto inkomsten voor belastingen uit de nieuwe opstelling ten minste gelijk moet of groter mag zijn aan de inkomsten voor belastingen uit de te saneren windmolens en opstellingen. Maatgevend voor de omvang van de nieuwe windmolenopstelling is de energieopbrengst in kWh van de saneren windmolens.

Omdat de energieopbrengst verschilt per type windmolen, plaats en ashoopte, worden bij de berekening van het vervangend vermogen de gemiddelde jaarlijkse energieopbrengsten van de bestaande te vervangen windmolens tijdens de exploitatieperiode vergeleken met de te verwachten energieopbrengsten van de nieuw te plaatsen windmolens, type en gekozen ashoopte. Verschillende windmolentypes en ashoopte leiden tot andere energieopbrengsten, en daarmee tot een ander omvang van het aantal nieuw te plaatsen windmolens.

Wijziging van het windmolentype en/of ashoopte leidt rechtstreeks tot aanpassing van het plan. Dit kan de nieuw op te stellen windmolens betreffen, maar ook de te saneren windmolens. Steeds zal de omvang van de energieopbrengst in de nieuwe en saneringssituatie nagenoeg gelijk moeten zijn. De initiatiefnemer zal de omvang van de in het geding zijnde energieopbrengst moeten kunnen aantonen door voor de berekening van de omvang van het nieuwe windmolenplan de cijfers over de verkregen energieopbrengsten van alle te vervangen windmolens tijdens de exploitatieperiode op te geven dan wel door voor alle te vervangen windmolens de richtgetallen uit de onderstaande opbrengsttabel te gebruiken.

Alleen wanneer de initiatiefnemer op grond van de inkomenstoets een groter energievermogen wenst te plaatsen dan de berekening van de te vervangen energieopbrengst zou rechtvaardigen, dient de initiatiefnemer dit op grond van een accountantsverklaring over verkregen inkomsten tijdens de exploitatieperiode van de te vervangen windmolens en een door een accountant goedgekeurde berekening van de verwachten inkomsten uit de nieuwe windmolenopstelling aan te tonen.

Opbrengsttabel

MW	Rotorlengte in mtr.	Ashoopte in mtr.	Windsnelheid m/sec	Opbrengst kWh/jaar
0,08	18	35	6,4	200.000
0,3	25	30	6,2	350.000
0,85	52	70	7,0	2.100.000
0,95	55	70	7,0	2.400.000
1,65	62	70	7,0	3.600.000
2	80	70	7,0	4.900.000
2,5	80	80	7,1	5.300.000
3	90	105	7,4	7.400.000
3,6	104	105	7,4	9.800.000
5	126	120	7,5	15.300.000

Voor de windmolenopstelling gelden voorts beeldkwaliteitseisen, die meer eenheid en kwaliteit in het landschap moeten waarborgen. Deze eisen zijn opgenomen in 4.2.6. Er moet sprake zijn van herkenbare opstellingen met een duidelijk begin en einde, op voldoende onderlinge afstand tussen de opstellingen met een herkenbaar opstellingsprincipe (lijn, cluster, zwerm, etc.). Binnen de opstelling dienen gelijke afstanden tussen de windmolens in acht genomen te worden, ontbreken hiaten en is sprake van een strakke lijnvoering. Eenheid van type windmolen per opstelling en kleurstelling kan benut worden om een eigen karakteristiek te bereiken, die verwijst naar de omgeving en landschappelijke context.

Onder “samenhangend gebied” in 4.2.7 wordt verstaan één van de drie polders. De bedoeling van deze regeling is interferentie te voorkomen van hetzelfde ontwerpprincipe.

In verband met het streven naar meer eenheid en kwaliteit moeten niet alleen eisen gesteld worden aan de windmolenopstellingen, maar ook aan de nieuwe windmolens. Deze eisen zijn opgenomen in 4.2.8. De door de vakwereld en bevolking algemeen geaccepteerde criteria die positief uitwerken op de beoordeling van de landschapskwaliteit van windmolens hangen nauw samen met de afmetingen en vormgeving van de windmolens. Het gaat dan om de verhouding ashoogte en rotordiameter, draairichting, draaisnelheid, het aantal rotorbladen en de verschillen in afmetingen tussen nabijgelegen opstellingen en solitaire windmolens. Dit betekent dat nieuwe windmolenopstellingen, die voldoen aan de door de windenergiemarkt inmiddels ook algemeen gehanteerde maatvoering, de regels van het ontwerpprincipe van de “Gulden snede” zo dicht mogelijk benaderen, dat wil zeggen een verhouding die ligt nabij rotordiameter:ashoogte als 1 : 1,2. Solitaire windmolens buiten de windmolenopstellingen zijn uitgesloten.

De ashoogte van minimaal 100 meter waarvan deze beleidsregel uitgaat, betekent een grotere energieopbrengst per windmolen van ca. 20 % ten opzichte van een windmolen met een lagere ashoogte. Deze meeropbrengst is meegerekend om de gewenste reductie van het aantal windmolens te kunnen realiseren. Bij een lagere ashoogte zijn relatief meer windmolens nodig om de bestaande energieopbrengst te vervangen en kan de gewenste afname van 50% van het aantal windmolens niet worden gerealiseerd. Daarnaast zijn eisen gesteld aan de verhouding tussen de ashoogte en de rotordiameter, het aantal rotorbladen, de rotor en de draaisnelheid.

Financiële bijdrage aan gebiedsgebonden projecten (4.3)

Uit en gedurende de exploitatie van de nieuwe windmolenopstelling dient een financiële of andere bijdrage aan gebiedsgebonden projecten geleverd te worden in het gebied van de opstelling of de directe omgeving daarvan.

Het langjarig gemiddelde van de opbrengsten voor belastingen uit windenergie ligt op € 20.000 tot € 40.000 per opgestelde MW per jaar (prijspeil 2006). Uitgaande van de gemiddelde opbrengst uit windenergie wordt een te indexeren bijdrage aan gebiedsgebonden projecten van 10 tot 30 %, gerekend naar de situatie 2006, van gemiddeld € 30.000 per MW per jaar gevraagd.

Dat betekent dat in de berekening van het vervangende vermogen voor de nieuwe windmolenopstelling rekening mag worden gehouden met verruiming van het vervangend vermogen overeenkomend met de energieopbrengst die nodig is om gerekend over een langjarig gemiddelde en afhankelijk van het gekozen percentage van de geïndexeerde bijdrage, per jaar van € 3.000 tot € 9.000 berekend per situatie 2006, te kunnen bijdragen in de kosten van de exploitatie.

Voor het kunnen opbrengen van de gebiedsgebonden bijdrage mag de omvang van het windmolenproject worden vergroot met het opbrengend vermogen dat nodig is om deze

gebiedsgebonden bijdrage te kunnen verwerven. Op grond van de proefprojecten windmolens die zijn uitgevoerd in het kader van de beleidsherziening windenergie blijkt dat een bijdrage overeenkomend met 10 tot 30 % van de opbrengst voor belastingen een reële bijdrage is.

Het is aan de gemeente en initiatiefnemer om de vorm van de overeenkomst waarin de initiatiefnemer de afspraken vastlegt, te bepalen. Hierin wordt ten minste de hoogte van de jaarlijkse bijdrage gedurende de exploitatie en een representatieve vertegenwoordiging van betrokken partijen, belanghebbenden, bewoners en gebruikers geregeld.

Onder projecten in de categorie duurzame landbouw worden verstaan innoverende agrarische projecten die buiten de normale agrarische bedrijfsvoering vallen en bijdragen aan de duurzame ontwikkeling van het betrokken gebied. Dit kunnen bijvoorbeeld projecten zijn op het gebied van agrarisch natuurbeheer, agrobiodiversiteit, duurzame ontwikkeling, etc.

Het projectplan (4.4)

De beoordeling of inzet van een bevoegdheid van Gedeputeerde Staten nodig is, is veiliggesteld door deze te koppelen aan een projectplan, dat bij de gemeentelijke planologische maatregel hoort. Dit is nodig, omdat in een bestemmingsplan of projectbesluit (en tijdelijk nog in een vrijstelling) de saneringsdoelstelling niet afdoende kan worden geregeld. Daarom moet het projectplan worden ingediend voordat een aanvraag voor de planologische maatregel is ingediend. Problemen met de wettelijke termijnen van de planologische procedures worden daarmee voorkomen.

In het projectplan wordt zowel ingegaan op de ontwikkelings- als op de saneringsdoelstelling en moet worden aangegeven hoe de ene doelstelling aan de andere is gekoppeld. Het projectplan geeft daarom inzicht in omvang van het vervangend vermogen is en hoe dat is berekend. Daarnaast geeft het ook aan welke bijdrage aan gebiedsgebonden projecten wordt geleverd en welke juridische regeling daarvoor is getroffen. Ook moet omschreven worden hoe de sanering juridisch is vastgelegd. Het projectplan dient voorts aan te geven op welk moment de sanering van de bestaande windmolens juridisch bindend geregeld is.

Om betrokkenheid van de Staten te bewerkstelligen moet het projectplan ter kennis worden gebracht bij Gedeputeerde Staten die het plan schriftelijk in kennis stellen van de desbetreffende Statencommissie (doorgaans de commissie Ruimte). Indien er behoefte bestaat aan een plenaire behandeling in de statencommissie, dient dat zo snel mogelijk te worden aangegeven. Het commentaar van de leden van de statencommissie, of, in het voorkomende geval het commissieadvies, kunnen Gedeputeerde Staten bij de verdere besluitvorming betrekken.

Het landschapsontwerp (4.5)

Het projectplan moet een landschapsontwerp bevatten. Windmolens zijn op grote afstand zichtbaar. Grote windmolens met een ashoogte van 120 meter worden nauwelijks op grotere afstand waargenomen dan windmolens met een ashoogte van 60 meter. Als vuistregel wordt een afstand van 8 km aangehouden. Dit bepaalt de interferentie tussen de verschillende windmolenopstellingen.

Maat en schaal van een windmolenopstelling zijn van dien aard dat de opstelling een eigenaardig, zelfstandig, element in het landschap vormt en zodanige afmetingen heeft dat ze niet aansluit bij de maat en schaal van een bijvoorbeeld een boerderij, voedersilo, bomengroep of -rij, huizengroep of viaduct en deze ver overstijgt. Het maken van een landschapsontwerp

voor een nieuwe windmolenopstelling is daarmee te vergelijken met het ontwerp voor een grootschalig infrastructureel element als een autosnelweg, spoorlijn etc.

De meeste aspecten van windenergieopstellingen zijn objectief meetbaar. Voor het landschap is dat nog niet ontwikkeld naar algemeen geldende en aanvaardde objectieve criteria voor de beoordeling van windenergie in het landschap. Daarom worden in 4.5 de algemene condities gegeven waaraan Gedeputeerde Staten het landschapsontwerp voor een nieuwe windmolenopstelling beoordelen. De opstelling draagt bij aan het imago van Flevoland als duurzame ruime provincie.

Als hoofdkenmerk geldt dat de opstelling past in een totale plaatsingsstructuur voor Flevoland die de gebiedseigen kenmerken van het Flevolandse landschap versterken. Daarvoor wordt aangehaakt bij ontwerpcriteria die zijn afgeleid van algemeen geldende principes voor de beleving van het landschap.

Het plaatsen van de grotere en hogere windmolens vraagt om een duidelijke aansluiting bij de grootschalige basisstructuur van Flevoland. Hierdoor kan de oorspronkelijke structuur beter zichtbaar en herkenbaar gemaakt worden en zich manifesteren over grotere afstanden. Dat betekent in de praktijk aansluiting zoeken bij de stads- en dorpenstructuur, de sterke polderranden zoals de dijken, bosranden, de hoofdwegen en vaartenstructuur en logisch inhaken op het overwegende verkavelingspatroon.

Het landschapsontwerp geeft eveneens aan op welke wijze rekening is gehouden met de hoofdrichting van het landschap en de grenzen tussen de landschapseenheden, zoals overgang van bos, naar landbouwgronden, water, etc. Dit kan door de hoofdrichting en grenzen te volgen of deze bewust te confronteren met een andere richting, vlakopstelling of grensoverschrijding.

Overgangsbepaling

In de beleidsregel zelf is weliswaar al een relatie gelegd met het oude windenergiebeleid, maar het is gewenst aan te geven hoe om te gaan met lopende projecten. Het overgangsartikel geeft hierin duidelijkheid.

Gedeputeerde Staten van Flevoland,
T. van der Wal, secretaris M.J.E.M. Jager, voorzitter

Uitgegeven op 2 juli 2008

De secretaris van Gedeputeerde Staten van Flevoland.